TKP/ML– HAREKETİ MERKEZ YAYIN ORGANI İLERİ'Yİ GERİCİ AMAÇLARINA ALET EDENLER,ETMEYE ÇALIŞANLAR KİMLERDİR?(*)

Devrimci kamuoyuna,

"TKP/ML Hareketi Yayın Organı, İleri, Gerici amaçlara alet edilemez" başlıklı, "TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi" imzalı ve 12 Haziran, 1984 tarihli bir bildiri yayınlandı. Bu yalan ve iftiralar dolusu bildiriyi yayınlayanların gelinen aşamada, TKP/ML Hareketi ve onun Merkez Yayın Organı İLERİ'yle uzaktan yakından bir ilişkileri kalmamıştır. Tasfiyeci sağ oportünist inkarcı hizibin, örgütümüzle bütün ilişkileri kesilmiş ve hizipçiler, örgütümüzden kovulmuşlardır. Tasfiyeci hizipçi elebaşlar, bu gerçeği gizlemekte, yalan ve iftiralarla devrimci kamuoyunu yanıltmaya ve gerçek yüzlerini gizlemeye çalışmaktadırlar. Bu durumda, tasfiyeci hizibin söz konusu bildirisini teşhir etmek ve gerçeklerle devrimci kamuoyunu aydınlatmak ivedi devrimci bir görevdir.

Tasfiyeci sağ oportünist inkarcı hizip, KHK'nın yasal olmadığını söylüyor. Gerçek böyle mi ?

KHK'nın oluşturulmasında Tüzüğümüz neleri emreder? Sonuncu genel konferansa (GK) katılan delegelerin yarısının ya da mevcut üyelerin yarıdan bir fazla çoğunluğunun talebi halinde:

a) MK'nın olağanüstü GK'yı toplamak zorunda olduğunu;

b)Eğer, MK, *bir ay içerisinde* olağanüstü GK'yı toplama girişiminde bulunmazsa, olağanüstü GK talep eden delege veya üyelerin bağlı oldukları örgütlerin bölge ve alt bölge komiteleri tarafında KHK'nın oluşturulmasını;

c) Oluşturulacak olan KHK'nın , olağanüstü GK'yı toplantıya çağıracağını ve toplanıncaya kadar ki süre içinde, MK'nın bütün yetkilerini devr alacağını emreder.

Tüzüğün bu hükümleri bakımından somut durum neydi ? 1983 Temmuz'unda başlayan "yetki soru"nun tartışılması sürecinde Ekim'de örgütümüzün iradesi açığa çıktı. Gerek Nisan Konferansına katılan delegelerin ve gerekse de mevcut üyelerin ezici bir çoğunluğu *olanaklı olan en kısa sürede, I OGK'nın toplanmasını talep etti.* Ne var ki, sabık MK'nın bırakalım Tüzük emirleri uyarınca bir ay içerisinde GK kararı alıp hazırlıklara girişmesini, o Şubat ta tasfiye edilinceye kadar hiç bir zaman GK kararı alıp hazırlıklara girişmedi. 1983 Kasım'ından itibaren yasallığını ve muşruluğunu yitiren sabık MK, 1984 Şubat oportünist darbesiyle de, tasfiyeci 2. Kanat tarfından, fiilen tasfiye idildi. Kolaylıkla anlaşılacağı gibi, 1983'den itibaren KHK'nın kurulmasının koşulları oluştu. İşte bu koşullarda, Hareketimizin KHK oluşturmaya yetkili örgütü, *örgüt kitlesinin ezici bir çoğunluğunun da destegini alarak,* Tüzüğe ve örgüt iradesine tamamen uygun olarak, Nisan 1984'de Konferans Hazırlık Komitesi'ni oluşturdu.

Örgütümüzün gerçekleri bunlardır. Şimdi tasfiyeci, inkarcı, sağ oportünist hizibin darbeci elebaşlarının, KHK'nın yasal oldığına ilişkin oportünist ihtirazlarını yanıtlayalım:

Tasfiyeci elebaşlar diyorlar, ki, "1) 25 Şubat, 1984'e kadar, herhangii bir hareket üyesi, MK Konferans toplamıyor, siz Konferans istiyormusunuz diye örgüte başvurmuş mudur?" Tasfiyeci elebaşlar, soruyu böyle formüle ederek sorunu tahrif ediyor-

*—Daha önce kamuoyuna dağıtılan bu bildiriyi, duyulan ihtiyaç nedeniyle, yeniden yayınlıyoruz. Ayrıca yeniden yayınlarken bir kaç noktada önemli gördüğümüz bazı eklerde yaptık. Sözkonusu ekler, Temmuz 1984'te yapılmış olup, dip notlar şeklinde düşülmüştür.

lar. Sorun, "MK Konferans toplamıyor, siz Konferans istiyormusunuz ' istemiyormusunuz sorunu değildir? Sorun, ilk olarak, örgüt üye çoğunluğunun ya da Nisan Konferansı delegelerinin yarısının, OGK talebinde bulunup bulunmadığıdır–ki, yukarıda örgüt iradesini açıklamıştık– İkinci olarak, eğer, örgüt üye coğunluğu ya da Nisan Konferansı delgelerin yarısı, OGK talebinde bulunmuşlarsa, MK'nın bir ay içerisinde OGK girişiminde bulunup bulunmadığıdır–ki, yukarıda OGK talebi karşısında sabık MK'nın tavrının nasıl olduğunu açıklamıştık– Sorun doğru bir şekilde konduğunda, tasfiyeci elebaşların tahrifatı derhal ortaya çıkıyor. Onlar, yalnızca sorunu değil, aynı zamanda Tüzüğü de tahrif ediyorlar. Diğer yandan, eğer tasfiyeci önderler örgüt üye çoğunluğunun ,ya da Nisan Konferansı delegelerinin yarısının OGK' nın toplanması talebinde bulunmadığını iddia ederlerse , bunu *kendi beyanlarından* yalanlamaya hazırız.

Tasfiyeciler diyorlarki, "2) Konferansın toplanması ve toplanmadığı durumda, KHK'nın kurulması talebi, örgüt üyelerinin çoğunluğunca benimsenmiş midir?" Tasfiyeciler bu soruya "hayır" diye yanıt vererek, yukarıda teşhir ettiğimiz tahrifatı sürdürüyorlar. Yalnız bu kadar değil, Tüzüğü bir kezdahatahrif ediyorlar. Tüzüğümüz, KHK'nın kuruluşu için, örgüt üyelerinin görüşlerine baş vurulması şeklinde bir hüküm koymaz. Onlar, aktardığımız bu sözleriyle, aksi yönde iddiada bulunarak, uyduruk hükümlerle Tüzüğü yeniden yazmağa kalkışıyorlar. Tüzüğümüze göre, yukarıda belirttiğimiz gibi, örgüt üyelerinin çoğunluğu veya Konferans delgelerinin yarısı, OGK'nın toplanması talebinde bulunmuşsa ve MK bir ay içinde OGK' nın toplama girişiminde bulunmamışsa KHK'nın oluşturulması süreci *otomatikman* işler. Tüzüğümüzün hükümleri böyledir. Ama şunuda vurgulayarak belirtmeliyiz hizip başlarınında bildikleri gibi KHK kurmaya Tüzüksel bakımından yetkili hareket örgütü KHK'yı oluşturmadan önce, KHK'ın kurulması sorununu örgütle tartışmış ve örgütün *desteğiyle* KHK'nın kuruluş çalışmalarına önderlik etmiş ve KHK'yı oluşturmuştur. Ne ki, tasfiyeciler, bu gerçeği de örtbas etmeğe çalışıyorlar.

Tasfiyeviler diyorlarki, 3) Bugün kendine KHK diyen yasacı yoldaşlar, 13 Mart, 1984'e kadar, KHK kurma taleblerini MK'ya (siz darbeci merkez olarak anlayın–bn.) iletmişlermidir?" "Hayır", diye yanıt veriyorlar tasfiyeciler bu soruyada. ve böylece gerçekleri bir kez daha tahrif ediyorlar. İlgili Hareket Örgütünün , KHK kurulması talebi, Şubat ayı içerisinde tasfiyeci ikinci kanada bildirilmiştir. Bu gerçeğe rağmen, yalan haberlerle devrimci kamuoyunu yanıltmaya çalışıyorlar.

Tasfiyeciler diyorlarki, "4) MK'nın (siz sabık MK üyelerinin yarısının oluşturduğu darbeci merkez diye okuyun– bn.,) 25 Şubat 1984'de aldığı Olağanüstü Konferans Kararı, bugün kendine KHK diyenler ve örgütün ezici çoğunluğu tarafından benimsenerek onaylanmış mıdır?" Tasfiyeciler 'evet' diyorlar. Darbeci tasfiyeci merkezin 25 Şubat 1984'de, 'OGK kararı aldığı doğrudur. Ne ki, tasfiyeci darbeci merkez, hareketimizin yasal bir organı olmadığından, onun aldığı GK kararıda, yasal değildir,geçersizdir. Bu bir. İkincisi, darbeci merkezin aldığı "OGK" kararının, örgüt tarfından öğrenildiğinde ilk başta – evet yalnızca ilk başta– olumlu karşılandığı doğrudur. Ama bu fazla sürmemiş, örgüt hem tasfiyeci merkezin, darbeci karekterini ve hemde MK'nın Kasım ayından itibaren yasallığını ve meşruluğunu yitirdiğini kavramış, sabık MK'nın ikinci tasfiyeci kanadının aldığı "OGK" kararının geçersiz olduğu sonucuna varmıştır. Ama darbeci tasfiyeci hizipçiler, hayır diyorlar; bir kere "OGK" kararı aldık; bu karardan geri dönülmez. yaptık – oldu bitti; geri dönemezsiniz– işte tasfiyeci elebaşların mantığı! Ve işte onların örgütü ikna çizgisi!...

Hizipçiler diyorlar ki, "5) Bugün kendine KHK diyenler, kendilerinden bir statü üstte, bölge komitesi statüsündeki Yurtdışı Komitesi ile, KHK'yı beraber oluşturma konusunda, herhangi bir girişimde bulunmuşlar mıdır?" Tasfiyeci yanıt, olumlu. Ama, tasfiyeciler yine yalan söylüyorlar, yine gerçekleri rezilce çarpıtma yolunu tutuyorlar. Yurtdışı Komitesi'nin, "bölge komitesi statüsünde" olduğu iddiası, kuyruklu bir yalandır. Çünkü, Yurtdışı Komitesi, bölge veya alt bölge komitesi statüsüne sahip değildi; sabık MK tarafından Yurtdışı Komitesinin statüsü, 'özel görev örgütü" olarak saptanmıştır. Dolayısıyla, , Yurtdışı Komitesi, KHK oluşturmaya yetkili bir Hareket organi değildir. işin bir yanı bu. Diğer yanıda, *ir an için* Yurtdışı komitesi' nin bölge ya da alt bölge komitesi statüsüne sahip olduğunu *r ayalım.* Peki, organ olarak Yurt dışı Komitesi KHK'nın oluşturulmasından yana mıdır ? Hayır ! Dahası var. Yurtdışı Komitesi içinde KHK'nın oluşturulmasını savunan yoldaşı tasfiye etme yolunu tuttular. Peki, KHK'nın oluşturulmasından yana olmayan, bu yöndeki talebi reddeden bir organın, KHK oluşturma çalışmasına katılma hakkı sözkonusu olabilir mi? Buna da hayır! Bu durumda, hizipçilerin yukardaki sözleri, politik sahtekarlık, iki yüzlülük değil midir ? Evet! Hizipçiler, gerçekleri bilmeyen devrimci kamuoyunu, bu sahtekarlıklarıyla aldatmaya çalışmıyorlar mı? Bir kez daha evet !

Hizipçiler diyorlar ki, "6) Olağanüstü Konferans kararı (bu kararın yasal geçerliliği varmı, hareketimizin yasal ve meşru bir organı tarafından alınmış mıdır?–bn.) alınıp, bunu, üye ve üye adaylarının ezici çoğunluğu benimsedikten sonra (ama nasıl ve ne zamana kadar?–bn.) aradan henüz bir ay bile geçmeden (öyle mi?)–bn.) tam Konferans kararından 17 gün sonra, (demek ki 17 günde ipliğiniz örgütün önüne döküldü–bn.) MK Konferans toplamıyor, ben Konferansı toplamak istiyorum, ve KHK kuruyorum demenin, Tüzüksel dayanağı var mıdır?" Diğer iddiaları yanıtlarken, bu iddiayı da yanıtlamış bulunuyoruz, ayrıca üzerinde durmak gerekmez.

Darbeciler diyorlar ki, 7) Hiç bir komünist parti ve örgütün tarihinde, "iki kongre (veya bizde olduğu gibi Genel Konferans) arasında en yetkili organ MK'dir hükmüne bağlı olarak Konferans ve Kongre görüşlerini M-L doğrultuda (hangi doğrultuda olduğuna GK karar verecektir–bn.) değiştirdiği ve MK'nın uygulamalarının örgüt tarafından da onaylandığı koşullarda, hiç bir kişi ve örgütün, M-L görüşleri iptal ederek onun yerine oportünist görüşleri geçirdiği görülmüşmüdür?" Tasfiyecilerimiz yine tahrifat yapıyorlar. Hemen belirtelim ki, tahrifatçılıkta (parantez içinde bu arada işaret edelim ki, aynı zamanda skandal ticaretinde ve Aleksinski yöntemlerinde de) giderek uzmanlaşıyorlar. MK'nın, partilerde iki kongre arasında, bizde iki GK arasında en yüksek yönetim organı olması bir şeydir, MK'ların, kongre ya da bizde GK yetkilerini kulanması başka şeydir; ikincisi Kongre veya Konferansıntasfiye edilmesidir. MK'nın iki GK arası dönemde en yetkili Hareket organı olmasından, MK'nın GK yetkilerini kulanabileceği sonucunu çıkarmak, Tüzüğümüzü fütursuzca tahrif etmektir. Tasfiyecilerin yaptığı da budur ve onlar, bu tahrifatlarını desteklemek için, yeni bir tahrife daha başvuruyor, sıkılmadan UKH'de de bu işin böyle olduğunu, iki kongre arası dönemde MK'la kongre yetkilerini kulandığını iddia ediyorlar.

Yukarda yaptığımız açıklamaların ışığında şunu belirtelim, UKH'de, MK'ların kongrelerin yetkilerini kullanması diye bir sorunun olmadığını ve olmayacağını, bunun merkeziyetçilikten sapma olacağını. belirtelim. Tasfiyecilerin, "görülmüşmüdür?" şeklindeki sorusu, yanıtını böylece bulmuş oluyor; kongrelerin yetkilerini MK'lar kullanamayacaklarına göre, böyle bir şeyin görülüp görülmediği de sözkonusu edilemez.

Diğer yandan, tasfiyeciler, istismarcıdır. Bunu defalarca vurguladık vurguluyoruz. Örgütün iradesi doğrultusunda sabık MK'nın disiplinsiz uygulamalarının, KHK tarafından iptal edilmesi kararı, (iletişim olanaklarının sınırlılığı nedeniyle eksik ve yanlış anlaşılmaları bir yana koyacak olarsak) bir süre için söz konusuydu. Ancak burada önemli olan bu değil. Çünkü, KHK örgütün genel eğilimini dikkate alarak, MK'nın disiplinsiz uygulamalarını iptal etti, yanlızca sabık MK'nın disiplinsizlikler yaptığını ve disiplinsizliklerin KHK tarafından mahküm edildiğini açıklanmasını karar altına aldı. Bu karar, tasfiyeciliğin yüz karasından başka bir şey olmayan 12 Haziran bildirisinden önce, tasfiyeci elebaşılara bildirildi. Ama tasfiyeci elebaşılar, sanki bu gerçekler ortada yokmuş gibi politik sahtekarlar ve istismarcılar olduklarını kanıtlamak istermişcesine, yüz karası bildiriyi yayınlama seviyesizliğini

gösterecek denli yetenekli olduklarını ispatladılar !

Tasfiyeciler, yani gerçek hizipçiler, KHK'yı da hizip olarak ilan ediyorlar. Bu, yavuz hırsız tutumu değilmidir ?

Sabık MK'nın 2. tasfiyeci kanadı, önce, 1. tasfiyeci kanadı hizip kurmakla suçladı. Daha sonra, KHK'yı hizip olarak damgaladı Örgütün, KHK'yı desteklediği gerçeği göz önünde tutulursa, böylece bütün örgütü hizip olarak ilan ettiler. Onlar, önüne geleni hizipçilikle suçlayarak, tozun dumana karıştığı bir ortam yaratmaya çalıştılar, çalışıyorlar. Tasfiyecilerin hizipçilik iddiaları, bir kara çalmadan, kapkara bir iftiradan öte bilimsel bir değer taşımamaktadır. Yavuz hırsızın ev sahibini bastırması örneği, tasfiyecilerde hemen tüm örgüte fırlattıkları hizipçilik suçlamalarıyla, kendi hizipçi çalışmalarını gizlemeye kalkışmaktadırlar.

Gerçek hizipçiler kimlerdir ?

Gerçek hizipçiler, örgüt platformundan koparak, örgüt disiplini, baltalama, yıkma çalışmaları içerisinde, örgüt disiplini yerine, kendi grup disiplinini geçirerek birgrup olarak örgütlenenlerdir. yalanlarla, iftiralarla, tahriflerle dolu bildirilerini yanıtladığımız örgüt tasfiyecisi yıkıcılarıdır. Ve bu, yakında geniş olarak devrimci kamuoyu önünde ortaya konacaktır.

Hizipçiler, TKP/ML Hareketini kendilerinin temsil ettiklerini açıklıyorlar. Ne yüzle ?

Son bir yıldır, Hareketimiz içinde örgütlenme sorunlarında şiddetli bir iç mücadele sürdü. Bu mücadelede Hareketimiz, ilkelere bağlılığın iyi bir sınavını verdi; örgütlenmede Leninizme sadakatini kanıtladı. Örgütümüz yenilginin ağır sonuçlarından olan ...iyecilik illetini saflarımıza taşıyan ve hakim kılmaya çalışan, anarşist tasfiyecileri, kararlılıkla mahkum etti. Onların, örgütümüzü, kelimenin gerçek anlamıyla, tam bir oldu bittiye getirerek, tasfiyeci bir yola sürüklemesini boşa çıkardı. Ne ki, tasfiyeciler, tasfiyecilik yolundan dönmediler; örgütü yıkma ve parçalama çabalarını yoğunlaştırdıkca, yoğunlaştırdılar.

Hareketimiz, bu gelişme içinde, yanlızca tasfiyeciliği mahkum etmekle kalmadı; aynı zamanda ve bununla birlikte, tasfiyeciliğin darbeciliğin, darbeci yöntemlerini de açığa çıkardı. Tasfiyeciler, örgütten koptukça, yasa tanımaz, darbeci yöntemlerinide yoğunlaştırdılar. Burada, tasfiyeci elebaşların, sabık MK'da, Şubat başlarında gerçekleştirdikleri darbeyi anmak gerekir. Onlar, sabık MK üyelerinin yarısı olarak, sabık MK üyelerinin diğer yarısını, "hizipçilik"suçlamasıyla Hareket'ten atarak(!) sabık MK'yı ele geçirmiş ve böylece örgütü tasfiyeci bir yola sokacaklarını hesaplamışlardı. Ancak amaçları kursaklarında kaldı. KHK önderliğinde hareketimiz, tasfiyeci düşünce, çözüm ve pratik karşısında direndi; tasfiyeciler, örgütü, tasfiyeci bir yola sokmayı başaramadılar.

Tasfiyeci elebaşılar, tam bir aydın bireyciliğiyle, tuttukları su başlarını terke yanaşmadılar. Örgüt ezici çoğunluğu, yönetim...çekilmelerini, KHK'nın disiplinini tanımalarını istediği halde, "...dları" bırakmadılar. Bürokratca mevkiinde yoğunlaşmanın ibret alınası bir örneğini sundular. Yerlerini kaybetmek işlerine gelmiyordu çünkü ancak iktidarda olurlarsa, tüzük, GK kararları ve çoğunluk düşüncesi ne olursa olsun kendi bildiklerini, darbeci bir tarzda okuyacaklardı. Zaten Şubat başlarında yaptıklarıyla, tuttukları yolun bu yol olduğunu, tasfiyecilik batağı olduğunu göstermişlerdi.

Tasfiyeciler, KHK'yı tanımadılar; örgüt iradesine başkaldırdılar, KHK şahsında somutlaşan Hareket disiplinine uymayı reddettiler. Hareketi yıkmaya parçalamaya çalıştılar. KHK'nın tüm olumlu çabalarına rağmen, tuttukları yoldan dönmediler ve bir hizip olarak örgütlendiler. Tasfiyeciler, KHK'nın disiplinini tanımak zorunda kalmamak için, ayrılığı seçtiler ve örgüte bir bölünmeyi dayattılar. KHK tarafından 24 Mayıs, 1984 tarihinde alınan bir kararla, hizipçiler, Hareketimizden atıldı. Tasfiyeci, oportünist inkarcı, hizipin gücü, yurtdışıyla sınırlıdır. Tasfiyeci hizipçiler, KHK önderliğinde, Hareketimizden hakettiği şamarı yemiştir. Bir avuç yıkıcının, yurtdışı örgütlerimizi bir bölünmeye uğratması bu gerçeği karartmaz, karartmamalıdır.

Örgütümüzden kovulan tasfiyeci hizipçilerin, bugün örgütümüzle hiç bir ilişkisi kalmamıştır. Onların, örgütümüzün ismini ağızlarına almaya, onun adını kullanmaya hiç bir şekilde hakları ve yetkileri yoktur. Örgütümüzün platformunu, yarı–menşevik, doğmatik olarak ilan eden, ve bu platformu savunmayı Marksizm –Leninizm e en büyük ihanet olarak gören; tüzüğe bağlı kalmayı en büyük disiplinsizlik olarak lanse eden tasfiyeci elebaşılar, hala örgütümüzün adını kullanıyor ve örgütümüz adına açıklamalar yapmaya kalkışıyorlarsa, bu. haddini bilmezlik değilse nedir? Bu, politik ahlaksızlık, iki yüzlülük ve sahtekarlık değilse nedir? Keskinliği elden bırakmayan tasfiyeci hizip, kendisine bir ad takma cesaretini bile göstermiyor. İstismarcı bir hizip olarak tasfiyeci hizip, Hareketimizin temiz isminide istismar ediyor. Buna izin vermeyeceğiz *

Hizipçi elebaşılar 'TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi" imzasını kullanıyorlar. Gerçekte öyle midirler?

Yukarıda, hareketimizin MK'sının Kasım ayından itibaren yasallığını ve meşruluğunu yitirdiğini belirtmiştik. Şubat ayının başlarına gelindiğinde, sabık MK bölündü. Sabık MK'nın 2. tasfiyeci kanadı, tüzüğü tepeleyerek, sabık MK'nın 1. tasfiyeci kanadını, jet hızıyla, tamı tamına 2,5 saat içerisinde Hareket'ten attığını(!) ilan etti. Böylece, sabık MK tasfiyeci 2. kanadı, onursuzca gerçekleştirmiş olduğu oportünist darbeyle, sabık MK'yı tasfiye ederek, yasadışı bir merkez kurdu. Geçerken yasadışı merkezin ömrünün topu topu bir ay sürdüğünü de belirtelim. Tasfiyecilerin, "TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi" dedikleri, işte bu kısa ömürlü merkezdir. Ama bu darbeci merkezin, TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi olması bir yana, o, sabık MK bile değildir. Ama devrimci kamuoyu, bu durumu bilmediği için, tasfiyeci elebaşılar, hareketimizin yasal ve meşru merkezi yönetim organı olarak kendilerini lanse etmeye kalkışıyorlar. Böylece tasfiyeciler, istismarcı olduklarını bir kez daha (bu kaçıncı kez?) sergilivorlar ve gerçekleri rezilce tahrif etme yolunda yürümeye devam ediyor.

Tasfiyeciler, "TKP/ML Hareketi Merkez Yayın Organı İleri Gerici Amaçlara Alet Edilemez" diyorlar. Gerçekte, İLERİ'yi gerici amaçlarına alet edenler kimlerdir?

Darbeyle kendilerini MK ilan eden tasfiyeci elebaşılar, aynı darbeci yöntemlerle, MYO'muz İLERİ'yi de küstahca gaspettiler. İLERİ'nin Yazı Kurulu'nun 2/3'nü attıklarını (!) ilan ettikleri sabık MK üyeleri oluşturuyordu. İLERİ'yi ele geçiren darbeci tas*fiyeciler, İLERİ'yi kendi tasfiyeciliklerinin açık bir platformuna* dönüştürmeye giriştiler. Şimdi sormak gerekiyor, MYO'muz İLERİ'yi gerici amaçlarına alet edenler, etmeye çalışanlar kimlerdir? İLERİ'yi darbeci yoldan gaspedenlerdir! Onu, örgüt tasfiyeciliğinin aleti haline getirmeye çalışanlardır. İLERİ'nin haklı prestijinin arkasına gizlenerek, onu sömürüye kalkışanlardır. Hareketimizin MYO'nı Hareketimize karşı alçakca kullanmaya çalışanlardır.Uzun sözün özü, MYO'muz İLERİ'yi gerici amaçlarına alet edenler ve etmeye calışanlar,KHK ve KHK'nın disiplini ve yönetimi altında birleşmiş örgüt çoğunluğu değil, örgütten kopan ve örgüte karşı yıkıcılığın ve bölücülüğün kara bayrağını onursuzca kaldıran bir avuç tasfiyeci hizipçi elebaşıdır.

KHK'nın İLERİ'yi gerici amaçlar için kullandığı iddiasına gelince: Bu iddia, kara çalıcıların, sayısız iftiralarından yanlızca bir tanesidir. Örgütümüzün gerçeklerini öğrenen herkes kolayca bu iddianın, bir iftira, bir karaçalma olduğunu anlayacaktır.

Tasfiyeci hizip, örgüte dayattığı ve yurtdışı örgütlerimizde de gerçekleştirdiği bölünmenin doğrudan program ve stratejiye ilişkin düşünce ayrılıkları temeli üzerinde yükseldiğini lanse ediyor. Gerçekler böyle mi ?

Tasfiyeci, sağ oportünist ve inkarcı hizip, oluşum sürecini ve

*—Hizipçi elebaşılar, TKP/ML Hareketi'nin temiz ismini gerici amaçları için kullanmaya devam ediyorlar. Ne ki, onların, TKP/ML Hareketi'yle hiç bir ilişkisi kalmamıştır ve olamaz da. Onlar, 20 Mayıs, 1984 tarihli "TKP/ML Hareketi Yurt Dışı Üye Adayları Genel Toplantısı Bildirisi"nin altına yaptıkları bir açıklamada, bu yalın gerçeği, kendi ağızlarından itiraf ediyorlardı . Diyorlardı ki, gelecekte *ayrı bir örgüt* (abç) (sanki hizipçiler o tarihte ve gereksede ondan önce bir hizip olarak örgütlenmemişler?!) olarak,ortaya çıkmak durumunda kalırsak, 18 Mayıs'ı *Kuruluş tarihi* (abç) olarak ilan edeceğiz. Hizipçilerin bu açıklaması, onların TKP/ML Hareketi olmadıklarının, TKP/ML Hareketi'yle uzaktan yakından bir ilişkilerinin kalmadığının açık ve kesin bir itirafıdır. Yanlız başına bu bile, onların TKP/ML Hareketi'ne sahiplenme gayretlerinin pespaye bir sahtekarlık ve iki yüzlülük olduğunu göstermeye yeterlidir. Öte yandan tasfiyeci elebaşılar, Haziran tarihli 15/1 sayılı tasfiyeci belgede, adı geçen bildiriyi yayınlamalarına rağmen, bu bildirinin altına yaptıkları ve burada teşhir ettiğimiz açıklamayı çıkarmışlardır. Böylece, tasfiyeci hizibin darbeci ele başıları bir kez daha kendilerini ele vermiş daha doğrusu suç üstü yakalanmışlardır. Onlar, kendi belgelerinden dahi tahrifat yapacak kadar tahrifatçıdırlar.*

niteliğini gizlemek, kendini farklı bir şekilde lanse etmek istiyor. Bu durum, kaçınılmaz olarak hizibi, diğer şeylerin yanısıra, bölünme olgusunu da tahrif etmeye götürüyor.

Darbeci, tasfiyeci, sağ oportünist, inkarcı hizibin iddialarının aksine, bölünme *doğrudan* program ve strateji sorunları *temeli* üzerinde gerçekleşmemiştir. Bölünmenin *doğrudan* üzerinde yükseldiği *temel*, örgütlenme sorunlarındaki derin, ilkesel nitelikteki düşünce ayrılıklarıdır. Bu bakımdan hizibin ideolojik temeli, örgütlenmede anarşizm –tasfiyeciliktir. Darbeci önderler, örgütümüzün ezici çoğunluğunun, tasfiyeci–anarşist düşünce, ve çözümleri, marksist–leninist bir temelde mahküm etmesiyle uğradıkları yenilgiyi hazmedemediler ve süreç içerisinde örgütten tamamen koparak, bir hizip olarak örgütlendiler. İşin gerçeği budur. İşte, hizip, tam bir küstahlıkla bu gerçeği tahrif ediyor. Çünkü, o, zayıflığının farkındadır. Böyle olduğu içindir ki, tasfiyeci elebaşılar, ayrılıkçılıklarına farklı bir ideolojik temel kazandırmaya çalışıyorlar. Ama boş bir çabadır bu. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar, ama, hizipçi tasfiyeci elebaşıların mumu o kadar da yanmadı.

Tasfiyeci hizipçiler, KHK'nın Hareketten ayrıldığını(!) ileri sürüyorlar. Hareketten kopan ayrılan kim?

Buraya kadar açıkladığımız gerçeklerden kolaylıkla anlaşılabileceği gibi, KHK'nın Hareketten ayrıldığı iddiası, kuyruklu bir yalandır, bir iftiradır. Örgütten ayrılması bir yana, KHK: tam da hareket platformu ve disiplinine sahip çıkmış, bunların anarşistçe atılmasına, tepelenmesine ilkeli, bir temelde karşı çıkmış, örgütü, örgütün ilkeli birliğini savunmuş bunun için mücadele etmiş ve böylece örgütün ezici bir çoğunluğunun desteğini kazanmıştır. KHK:, bugün, hareketimizin tek yasal ve fiili merkezi durumundadır. Örgütümüz, KHK'nın disiplini ve yönetimini tanımakta, KHK'nın önderliği altında birliğini pekiştirmekte, saflarını sıklaştırmakta ve 1. OGK'ya doğru kararlılıkla yürümektedir. Şimdi sormak gerekiyor, böyle bir durumda nasıl oluyorda KHK'nın Hareket ten ayrıldığı (!) iddia edilebilinir. Bunun, gerçeğin g'siyle uzaktan yakından bir ilişkisi yoktur. Hizipçiler, bu asılsız mı asılsız iddialarıyla, şunu demeye getiriyorlar: TKP/ML Hareketi, TKP/ML Hareketinden ayrıldı! Hizipçilerimizin, söylemek isteyipte bir türlü söylemeye dillerinin varmadığı işte tam da budur. Hizipçiler, karıncalanmış mantıklarıyla saçmalıyorlar. Ama hizipçilerimizin çuvalı çok küçük, mızrakları ise maşallah çok büyük; mızrakları çuvala sığmıyor.

Tasfiyeci hizipçiler, KHK'yı ve örgütümüzü yasalara kölece bağlı olmakla itham ediyorlar. Bu, örgüt yıkıcılığının itirafı değilse nedir?

Tasfiyeci elebaşıların gördüklerinin ve gösterdiklerinin aksine, yasallık sorunu, soyut ve önemsiz bir sorun değildir. Örgütümüz, yasa tanımazlığı yasa katına yükselten, bireyci–anarşist ve tasfiyeci düşünce ve pratikleri mahkum etti; marksist–leninist örgütlenme ilkeler için, ilkeli bir mücadele yürüttü. Örgüt yasalarının –ki Tüzük, örgüt içi anayasadır– savunması, bunlar için dövüşülmesi, örgütün ilkeli birliği için, uyumlu gelişmesi için, komünistlerin verdikleri onur sözüne bağlı kalmaları için, bir mücadeledir.. Tasfiyecilerimiz gibi, her kim ki, birlikten laf ediyor, ama yasaları tepeleyelim diyor ve tepeliyorsa, o, bir bölücüdür, örgütü bölmek yıkmak için çalışıyor demektir. Çünkü yasalar, örgütsel birliğimizin sınırını çizmekte, devamını güvence altına almaktadır. Her kesin aynı yasalara, uyulmasıyladır ki, ortada ilkeli birlikten, bilinçli bir birlikten, ortak eylemin bir bütün oluştumasından bahsedilebilsin. Örgütümüzün özgür iradesiyle belirlenmiş yasalara kayıtsız koşulsuz uyulması zorunludur. Eğer, değiştirilmesi gereken yasalar varsa, bunlar, yasaların öngördüğü yollardan değiştirilebilir ve değiştirilmelidir. Ancak böyle olursa, anarşiye ve kaosa yuvarlanma, zamansız ve sağlıksız bölünmeler önlenir. Yasaların çiğnendiği, durumlar uygulanmalarının pratik olarak olanaksız olduğu durumlardır. Uygulanmasının koşulları varken, herhangi bir yasanın çiğnenmesi, hoş görülmez, kabul edilmez. Örgütümüzün yasallık sorunundaki düşünceleri bunlardır ve bu düşünceler, yasayla sınırlandırılmış marksist–leninist bir yönetim şeklinin savunulması demektir.

Tasfiyeci önderler ise, şu veya bu kılıf altında, bazanda açıkca yasaların, tüzüğün bireyci–anarşist ve tasfiyeci bir biçimde tepelenmesini öngörüyorlardı. Onlar için, Tüzük maddeleri, işlerine geldiği oranda uygulanır veya uygulanmaz, iyidir veya kötüdür. Bu yaklaşım, yasayla sınırlandırılmamış bir yönetim şeklinin, keyfi yönetim şeklinin, savunulması demektir. Tasfiyeciler örgütlenmede bireyci–anarşist ilkeler için, bireyci anarşist yöntemlerle savaşıyorlardı.

Kısacası, tasfiyeci elebaşılar, KHK'yı ve örgütümüzü" yasalara kölece bağlı olmakla suçlarken, tepeden tırnağa kadar örgütsel anarşizm ve tasfiyecilik vaaz eden teori ve pratiklerini itiraf ediyorlar. akılları sıra, örgüt yıkıcılığını böylece haklı çıkaracaklarını sanıyorlar. Örgütümüzün özgür iradesiyle belirlenmiş yasaları karşısındaki tutumları sözkonusu olduğu ölçüde, tasfiyeciler, birer anarşisttirler. Evet, örgütümüz kendi yasalarına (yani kendi kendisine verdiği onur sözüne)bağlıdır. ama bu bağlılık, tasfiyecilerin iddia ettikleri gibi, körükörüne bir bağlılık değil, bilinçli bir bağlılıktır.

Korkak olan kim?

Karaçalıcılar, kendilerinin çıkardıkları "İLERİ" No:14'ün KHK tarafından iptal edildiği halde, KHK'nın korkakça davrandığını ve bunun kamuoyuna ilan edemediğini iddia ediyorlar. Tasfiyeci önderler, ya okuduklarını anlamayacak kadar değerlendirme yapma yeteneklerini yitirmişler, ya da bile bile sorunu çarpıtıyorlar, yalan söyleme yolunu tutuyorlar. Doğru olan ikincisi.

İLERİ No:14'ün KHK tarafından çıkarılması, zaten sabık MK tasfiyeci ikinci kanadının yasadışı bir şekilde çıkardığı 'İLERİ" No:14'ün iptal edilmesi anlamına gelir. Bu bir

KHK, İLERİ No:14'de "Açıklama ' başlıklı yazıda, 1983 Kasımından itibaren MK'nın meşruluğunu yitirmesiyle beraber, MK'nın ve 12 Şubat 1984 tarihinden itibaren tasfiyeci 2. kanadın almış olduğu kararları iptal ettiğini, açıklıyor ki, iptal edilen kararlardan biri de tasfiyeci 2. kanadın çıkarmış olduğu "İLERİ" No:14'tür. Bu da iki. Hal böyleyken, tasfiyeci elebaşıların, kendileri tarafından çıkarılan "İLERİ"No:14'ün iptal edildiğinin KHK tarafından kamuoyuna açıklanmadığı ve KHK'nın korkakça davrandığı iddiası çirkin bir demagoji değil de nedir?

Burada bir örnekle tasfiyeci elebaşıların korkaklığını teşhir etmek, istiyoruz. Teşhir etmekte olduğumuz bu bildiride görüldüğü gibi, onlar, hizipçilik suçlamasıyla örgütten attıklarını(!) ilan ettikleri sözde 'Hizipçik' in platformunu,–söz konusu edilen örgüt platformudur– yarı–menşevik, doğmatik olarak niteliyorlar. Bu düşüncelerini, "İLERİ" No 14'de örgütten duydukları korku nedeniyle açıklayamadılar. Böylelikle onlar, düşüncelerini korkakça gizlediler. Ancak, örgütün dışına yuvarlandıktan sonra, açıklama cesaretini gösterdiler, sözde kahramanlık ünvanını ettiler. Hizipçi elebaşıları, cesaretleri ve hak ettikleri ünvanlarıyla, ama yanı zamanda iftiraları ve yalanlarıyla baş başa bırakıyoruz.*

*—KHK'yı mesnetsiz iddialarla korkaklıkla suçlayan, hizipçi kahramanlarımız, KHK kuruluş çalışmalarını ve kuruluşunu bile iki ayı aşkın bir süre hareketimizin yurtdışı örgütlerinden tamamen gerici amaçları için gizlediler Yine onlar, "Pt Şehir Komitesi'ne başlıklı 15 Mart, 1984 tarihli yazının altına düştükleri üç nolu dip notta, bu mektubun, bütün üye ve aday üyelere de dağıtacağını söyledikleri halde, bu mektubu yurtdışı örgütlerimizin fiilen bölünmesine kadar yurtdışındaki üye ve aday üyelere dağıtmadılar. "Açıklık" üzerine laf ebeliğini yapan hizipçi elebaşılar, örgütün kaderini ilgilendiren yaşamsal önemdeki gelişmeleri gizlediler. Ama gerici amaçlarını gerçekleştirmek üzere yola koyulanlardan açıklık ve cesaret ne gezer.

Hizipci elebaşıların korkaklığına ilişkin bir diğer örnek de şudur: Onlar, hizipçilere karşı mücadelede, resmen belirlenmiş ve bütünün iradesinin ifadesi olan kurallara bağlı kalmanın zorunlu olduğunu reddediyorlar ve her ne pahasına olursa olsun, hizipçilerin derhal atılmasını savunuyorlardı. Ama onlar, KHK'yı (ve onun şahsında da bütün örgütü), hizipçilikle suçladığı halde, bugüne kadar, KHK'yı örgütten atmadılar (!). Oysa, hizibin kendi bireyci—anarşist anlayışına göre, yapması gereken, KHK'yı ve TKP/ML Hareketi'ni, TKP/ML Hareketi'nden atmak (!) olmalıydı. Tıpkı, sabık MK üyelerinin yarısı olarak, diğer yarısını attıklarını(!) ilan etmeleri gibi.

21 Haziran, 1984
TKP/ML HAREKETİ YURTDIŞI KOMİTESİ